

[LWIC *sb m*

I sg Lwic(e)m.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Dem. od „lew”; tu patronimicum w przekładzie łac. Leo i w nawiązaniu do faktu wykarmienia bohatera przez lwięcę: Tu zaś o tym będziem mieć/ iż gdy to dzieciątko drugie do słuźnych lat wychowała wespół z oną Lwicą/ bo iey nigdziey odyść niechciała/ a zwłaszcza fyná iey/ ktorego oná doła w dzieciństwie/ y dorosłká nigdziey ostác niechciała/ á przeto go stąd káždy Leonem/ iákoby Lwicem zwał. HistOtton 101.

Gf **LEWEK, LWIĄTKO, LWICZEK, [LWICZĘ], LWIĘ, LWIK**

FP